

Drodzy Parafianie!

Za chwilę po raz kolejny będę się z Wami dzielił wigilijnym opłatkiem i przeżywał Święta Bożego Narodzenia. Bardzo się z tego powodu cieszę i jednocześnie dziękuję Bogu za każdy dzień, który jest mi dany w parafii w Żukowie. Za to „wczoraj, dziś i jutro”, które mi w tym miejscu wyznaczył Pan. Błogosławię Pana w każdej łasce, którą jako wspólnota parafialna otrzymujemy. Zwłaszcza za te duchowe dary, które przyniósł nam kończący się rok duszpasterski. Pisałem przed rokiem w liście do Was: *„Ludzie zbliżając się do Chrystusa zbliżają się nie tylko do Niego, ale i do siebie nawzajem. Tak będzie pod warunkiem, że będziemy widzieli parafię jako wspólnotę ludzi, a nie tylko instytucję usługową o lepszej czy gorszej jakości usług. Wspólnota z Jezusem zawsze prowadzi do komunii z ludźmi (...). Najgorzej byłoby gdybyśmy byli obserwatorami a nie uczestnikami życia Kościoła”*. Bardzo dziękuję wszystkim, którzy tę wspólnotę wiary zacieśniają współtworząc naszą parafię.

To, co mnie także bardzo cieszy to fakt, że na zwykłą codzienną eucharystię przychodzi tak wiele osób. Budowanie nieodświętnej i osobistej relacji z Chrystusem to podstawa naszej wiary. Szukanie Jezusa, który chce abyśmy Go znaleźli! Na pewno nie jest to czas stracony. Tak zresztą zachęca nas Pismo św. „Zbliźcie się do Boga, a On zbliży się do was” (Jk 4,8) oraz „Zrzuć swą troskę na Pana, a On cię podtrzyma” (Ps 55). Cieszy mnie także zdecydowany wzrost liczby dzieci na niedzielnej Mszy św. o godz. 11.30 oraz podczas spowiedzi w I piątki miesiąca.

Wielką radością są dla mnie jako proboszcza również wszystkie grupy duszpasterskie, które budują nie tylko więź z Bogiem, ale także relacje międzyludzkie. Są one źródłem nowych pragnień i inicjatyw w życiu parafii. Zwłaszcza tych oddolnych. W minionym roku powstał kolejny krąg Domowego Kościoła Ruchu Światło-Życie (Oaza Rodzin) oraz zaczęła spotykać się grupa dzielenia Słowem Bożym wspólnoty Gwiazda Betlejemska. Są też inicjatywy nie tylko duchowe. Ponad dwadzieścia osób rozpoczęło naukę gry w szkółce gitarowej, zawiązała się grupa teatralna oraz rozpoczęły się zajęcia z kuchni dydaktycznej dla dzieci. To wszystko cieszy i pokazuje, że warto tworzyć przestrzeń spotkania. Za każdą inicjatywę i przejaw zaangażowania bardzo dziękuję.

Wraz z początkiem Adwentu rozpoczynamy w Kościele nowy program duszpasterski pod hasłem **„Duch, który umacnia miłość”**. Ma on być pomocą w kształtowaniu autentycznej, pogłębionej wiary w obliczu "kryzysu obecnego czasu" w świecie, gdzie coraz dalej odchodzi się od harmonii między wiarą, rozumem i szacunkiem dla człowieka. Zasadniczym zadaniem będzie **odkrywanie Osoby Ducha Świętego oraz Jego darów**. Chodzi o odnowienie w sobie Bożego synostwa, odkrywanie własnej tożsamości chrześcijańskiej, zrozumienie wagi osobistego wyboru Chrystusa, zjednoczenie z Nim oraz odkrywanie parafii jako wspólnoty rozwoju i dojrzewania wiary.

Wpisują się w to wydarzenia, które będą miały miejsce w życiu naszej wspólnoty, na które serdecznie zapraszam:

Rekolekcje adwentowe, które poprowadzi wspólnota „Mocni w Duchu” z Łodzi wraz z jezuitą O. Pawłem Sawiakiem. Zaraz potem pod koniec stycznia rozpocznie się KURS ALFA,

zarówno dla osób dorosłych jak i dla młodzieży. W ostatni weekend przed wakacjami odbędzie się także KURS NOWE ŻYCIE prowadzony przez Gdańską Szkołę Nowej Ewangelizacji.

Widząc także jak wiele problemu sprawia niektórym codzienna modlitwa chciałbym zaproponować za papieżem Franciszkiem w nadchodzącym roku „**modlitwę pięciu palców**”:

„Modlitwa pięciu palców” to sposób i intencje do codziennej modlitwy, które wyszczególnił Ojciec św. na podstawie układu ręki

1. Kciuk jest palcem, który jest najbliżej ciebie. Zaczynaj więc modlitwę modląc się za tych, którzy są ci najbliżsi. Są to osoby, które najłatwiej sobie przypomnieć. Modlić się za tych, których kochamy to słodki obowiązek.

2. Sąsiedni palec jest palcem wskazującym. Pomódl się za tych, którzy wychowują, kształcą i leczą. Oni potrzebują wsparcia i mądrości by prowadzić innych we właściwym kierunku. Niech stale będą obecni w twoich modlitwach.

3. Palec środkowy jest najwyższy z palców. Przypomina nam o naszych przywódcach, liderach, rządzących, tych, którzy mają władzę. Oni potrzebują Bożego kierownictwa.

4. Kolejny palec to palec serdeczny. Zaskakujące, ale jest naszym najstarszym palcem. Przypomina nam on by modlić się za słabych, chorych, strapionych i obciążonych problemami. Oni potrzebują twojej modlitwy.

5. W końcu nasz mały palec, najmniejszy ze wszystkich, powinien przypominać o modlitwie za siebie samego. Kiedy zakończysz modlić się za cztery grupy wymienione wcześniej, twoje własne potrzeby ujrzyś we właściwej perspektywie i będziesz gotów, by pomodlić się za siebie samego w sposób bardziej prawdziwy i skuteczny. Amen.

Może ten sposób modlitwy będzie dla kogoś wartościowy i pomocny w rozwoju swojej relacji do Boga i bliźnich.

Serdecznie zapraszam do czynnego udziału w życiu naszej parafii, do jej ożywiania i budowania wspólnoty wiary, nadziei i miłości. Przesyłając tych kilka myśli, pragnę raz jeszcze, za wszelkie dobro uczynione w minionym roku powiedzieć Bogu i Wam „DZIĘKUJĘ”. Wyrażam to także w modlitwie za całą naszą parafię.

Drogi Ojciec - dziękuję Ci za Twoją miłość. Dziękuję za łaskę wiary i wspólnoty wiary, jaką jest nasza parafia. Proszę, spraw przez moc Ducha Świętego, abyśmy szukali Ciebie, szukali Twojej mocy oraz szukali Twego oblicza. Duchu Święty, umacniaj naszą wiarę i sprawiaj, abyśmy w każdej sytuacji byli blisko Ciebie. Amen.

Życzę owocnego przeżycia Adwentu, Bożego Narodzenia i wejścia w Nowy Rok Pański 2018!

wasz ks. Proboszcz